

Sygn. akt V CZ 35/09

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa S. Sp. z o.o.

przeciwko G.W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2009 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 15 czerwca 2009 r., sygn. akt [...],

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 7 listopada 2008 r. skarżąca G.W. wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek, jako nieuzasadniony.

W zażaleniu skarżąca domagała się zmiany tego postanowienia i uwzględnienia wniosku, podnosząc zarzut naruszenia art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kognicja Sądu Najwyższego w postępowaniu zażaleniowym została unormowana w art. 394¹ k.p.c. Przepis ten, także w wersji znowelizowanej obowiązującej od dnia 22 maja 2009 r., nie przewiduje możliwości zaskarżenia w trybie zażaleniowym orzeczenia sądu drugiej instancji odmawiającego zwolnienia od kosztów sądowych.

W wyroku z dnia 31 marca 2009 r. (SK 19/08) Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że taki stan prawny jest zgodny z art. 45 ust. 1 i art. 78 w związku z art. 176 ust. 1 Konstytucji (Dz. U. z 2009 r. Nr 58, poz. 486). W szczególności dlatego, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych ma charakter akcesoryjny wobec głównego celu postępowania sądowego i nie tylko nie stanowi odrębnej sprawy w rozumieniu Konstytucji, ale nawet nie jest elementem rozstrzygnięcia kończącego sprawę.

Zażalenie G.W. jest w konsekwencji niedopuszczalne i podlega odrzuceniu (art. 373 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.).